

[Kirkegaard.]

kommission i arbejde, hvori de mest erfarne mænd, vi har inden for området, sidder og kulegraver landbrugets mange problemer.

Ingen vil derfor med rette kunne hævde, at folketinget ikke behandler landbrugets vanskeligheder som et alvorligt problem. Der vil endda sikkert være mange, som mener, at der allerede er ført så mange forhandlinger, at der næppe vil være sandsynlighed for, at vi når stort videre ved at nedsætte et nyt udvalg, således som det nu er foreslået af det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen. Jeg er dog af den opfattelse, at et sådant udvalg kan tænkes at være ganske nyttigt, idet jeg regner med, at det vil tage nogen tid for landbokommissionen at nå igennem landbrugets mange problemer, når de skal behandles i sammenhæng. Det er derfor ikke sikkert, at vi kan vente, til denne kommission afslutter sit arbejde.

Dernæst vil jeg gerne nævne, at selv om jeg har stemt for de landbrugsforanstaltninger, som lige er gennemført, være dermed ikke sagt, at jeg ikke kan have ønsket om visse ændringer, tværtimod. Jeg er tilbøjelig til at tro, at vi i hvert fald i et vist omfang kom ind på et forkert spor ved vor landbrugsstøtte efter landbrugets leveringsstop i 1961.

I den betænkning, som den 8. marts blev afgivet af det udvalg, som har behandlet de tre landbrugslove — loven om afsætning af danske landbrugsvarer, kornloven og rapsordningen — udtaler venstre,

„at der på længere sigt bør gennemføres ændringer i lovgivningen, så der bliver mulighed for en strukturændring i dansk landbrug, der giver baggrund for et af statsmidler uafhængigt erhverv.“

Jeg kan for mit vedkommende ganske tilslutte mig det ønske, at landbruget igen må blive et selvhjulpet erhverv, og jeg tror, at alle her i landet ganske uanset stilling og erhverv venter det samme. Jeg forstår venstres forslag således, at det udvalg, som skal nedsættes, skal prøve på at finde en vej frem mod dette mål.

I øvrigt vil jeg frafalde at gå i enkelt-heder under denne førstebehandling. Det er min bestemte overbevisning, at det vil skade udvalgets muligheder, hvis vi i dag udveksler for mange skarpe synspunkter

med hinanden og dermed lægger os fast på ganske bestemte foranstaltninger, men det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen har jo allerede i sin fremsættelse fremsat nogle synspunkter, som jeg mener, udvalget bør behandle og undersøge, om de er så hensigtsmæssige, at de bør gennemføres, eller om man kan finde frem til andre foranstaltninger, hvad det ærede medlem selv siger, at der bør være muligheder for under udvalgsarbejdet.

På mit partis vegne kan jeg anbefale forslaget til folketingsbeslutning til fortsat behandling.

Morten Lange: Fremsættelsen af det forslag til folketingsbeslutning, der er til debat i dag, giver mig lejlighed til at sige nogle ganske få ord om arbejdsformen i det høje ting, en form, som måske især, hvad angår landbrugslovene, godt kunne trænge til at blive gået efter i kanterne.

Jeg tror, den højtærede landbrugsminister er en af vore mest flittige producenter af lovforslag, og det medfører jo, at vi stadig væk hvert eneste folketingsår har et stort antal udvalg nedsat til diskussion og nærmere undersøgelse af disse landbrugslovsforslag. Det kan tit byde på store vanskeligheder at få disse møder afviklet og få dem kædet sammen. Vi går fra rum til rum, skifter fra lovforslag til lovforslag og skifter et par enkelte mand ud. Det er sikkert ikke den mest rationelle måde at diskutere lovforslag på, forslag, som jo i vid udstrækning hænger sammen.

Man har tidligere i forbindelse med diskussionen om vor grundlov også diskuteret spørgsmålet om det nyttige i at have permanente udvalg i folketinget. Vi har jo nogle, og dem har jeg ikke indtryk af at vi er særlig kede af. Det er et meget stort spørgsmål, om et permanent udvalg, hvortil de vigtigere landbrugslove kunne henvises, ikke ville vise sig at være en stor arbejdsmæssig fordel. Jeg tænker bestemt ikke på, at det skulle være et udvalg, der også skulle administrere lovene — det er den slags, man prøver på at få skilt ud — men alene for kontinuiteten i behandlingen af disse lovforslag var et permanent landbrugsudvalg måske nok særdeles ønskeligt.

Jeg betragter det forslag, der behandles i dag, som noget, der peger en lille smule